

YÜREĞİ ISITAN KAR**Mehmet DURMAZ**

Gökmar gölgesinden gönöl uçurdum
Aşar gider bir maralın ardından
Serin pınarlardan sevgi içirdim
Ölürüm ben o dağların derdinden

Dağlara taşlara seni sorayım
“İzin ver hey aşam ben de varayım”

Çiçekten çiçeğe konan bir buğ
Gezdiğin her yerde aşk bereketi
Bulaklar başında bir akça kuğu
Sularından sızan aşkın şerbeti

Keklik konar o bulaklar üstüne
“Mestine de deli gönöl mestine”

Bakır Dağları’nda ceren süzölür
Feke’de sevdaya tutulma aman
Tapan yaylasında bağlar bozulur
Toroslar kalbimde vurur her zaman

Şehre indim güller güle benzemez
“Dilleri var bizim dile benzemez”

Ardı sıra yola gönöl dökölür
“Akça kızlar göç edince yurdundan”
Bu bir aşır bilmem nasıl çekilir
Haber gelir kuşlarından kurdundan

Sürat çağındayız bozduk devranı
“Karac’oğlan geçti güzel kervanı”

Dağa taşa saldın aşk kokusunu
Güneş çam dalıyla şakalaşırken
Duydum gönlündeki aşk yakısını
Bildirdi üstüne bastığın diken

Halin sorar oldum dala gazele
“Sabahtan uğradım ben bir güzele”

Salıver dağlara Türkmen kuşunu
Ovalar alıcı kuşa dar gelir
Zehir olsa yer aşkın aşını
Sevdasız yaşamak ona ar gelir

Sevgisiz menzile varılmaz imiş
“Sevene zor sual sorulmaz imiş”

Şeyda bülbülsün bağrın yanıyor
Ötüşüp durursun güller içinde
Her yanın yaradır kalbin kanıyor
Hiç sönmeyen korsun küller içinde

Her güzelde O’nun sırrını yokla
“Karac’oğlan der ki olalım Hak’la”

Gönlündür sazından saçılan ıtır
Elvan elvan tutar kokun cihanı
Düldül’ümün karı yürek ısıtır
Yoldaş eyleyelim iki şahanı

Sunalım sevgiyi gel diyar diyar
“Benim Hak’tan gayrı sevdiğimi var”